

Sygn. akt IV KZ 47/12

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **G. B.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron,

w dniu 11 września 2012 r.,

jego zażalenia

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego z dnia 25 czerwca 2012 r. o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł :
utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie .

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 25 czerwca 2012 r. Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. i art. 120 § 2 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku skazanego G. B. o wznowienie postępowania karnego w sprawie sygn. akt /.../ Sądu Rejonowego, zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 24 maja 2011r., sygn. Akt /.../. Powodem odmowy było stwierdzenie, że skazany nie usunął braków formalnych wniosku, poprzez jego sporządzenie i podpisanie przez adwokata lub radcę prawnego oraz uiszczenie opłaty sądowej w kwocie 150 zł., do czego został wezwany zarządzeniem z dnia 16 maja 2012 r., doręczonym skazanemu w dniu 23 maja 2012 r.

W zażaleniu wniesionym na powyższe zarządzenie skazany domagał się „uznania” sporządzonego osobiście wniosku o wznowienie postępowania podnosząc, że skoro art. 545 § 2 k.p.k. stanowi, iż wniosek „powinien” być sporządzony przez adwokata albo radcę prawnego, to nie oznacza, że nakłada taki obowiązek i że skazany musi „skorzystać z podpowiedzi adwokata lub radcy prawnego”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Podstawą zaskarżonego zarządzenia jest ustalenie, że wniosek o wznowienie postępowania sporządzony osobiście przez wnioskodawcę nie spełnia warunku formalnego określonego w art. 545 § 2 k.p.k., to jest wymagania, aby sporządzony został i podpisany przez adwokata lub radcę prawnego. Skarżący tego ustalenia, skutkującego odmową przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, nie podważa. Twierdzi natomiast, że ustawa wcale takiego obowiązku nie nakłada, gdyż użyty w art. 545 § 2 k.p.k. zwrot „powinien” nie oznacza „musi”.

Stanowiska skarżącego, co do rozumienia przepisu art. 545 § 2 k.p.k., a w szczególności zwrotu „powinien” w zakresie odnoszącym się do wniosku o wznowienie postępowania, nie można podzielić. W orzecznictwie i piśmiennictwie obowiązek wynikający z art. 545 § 2 k.p.k. określany jest powszechnie jako przymus adwokacko – radcowski. Interpretacja słowa „powinien” jest jednolita i uznaje się to słowo za równoznaczne z bezwzględną koniecznością realizacji nakazu zawartego w omawianym przepisie.

W zaistniałej sytuacji procesowej jedynym sposobem skutecznego podważenia zaskarżonego zarządzenia byłoby wykazanie, że zgodnie z wymogami prawa procesowego wniosek o wznowienie postępowania został sporządzony przez adwokata lub radcę prawnego. Skoro wnioskodawca tego nie uczynił, brak jest podstaw do zakwestionowania tego zarządzenia.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.